

2. Ali je za odgovor na prejšnje vprašanje pomembno, da je imela zadevna oseba možnost, da bi Svb zaprosila za sklenitev sporazuma v smislu člena 17 Uredbe št. 1408/71?

⁽¹⁾ Splošni zakon o družinskih dodatkih.

⁽²⁾ Uredba Sveta (EGS) št. 1408/71 z dne 14. junija 1971 o uporabi sistemov socialne varnosti za zaposlene osebe in njihove družinske člane, ki se gibljejo v Skupnosti (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 5, zvezek 1, str. 35).

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Tribunal Supremo (Španija) 12. februarja 2018 – Línea Directa Aseguradora S.A./Segurcaixa Sociedad Anónima de Seguros y Reaseguros

(Zadeva C-100/18)

(2018/C 161/26)

Jezik postopka: španščina

Predložitveno sodišče

Tribunal Supremo

Stranki v postopku v glavni stvari

Pritožnica v postopku s kasacijsko pritožbo: Línea Directa Aseguradora S.A.

Nasprotna stranka v postopku s kasacijsko pritožbo: Segurcaixa Sociedad Anónima de Seguros y Reaseguros

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali je razlaga, v skladu s katero se z obveznim zavarovanjem krije škoda, ki je nastala zaradi požara, ki je zajel parkirano vozilo, če je vzrok za požar v mehanizmih, ki so potrebni za opravljanje prevozne funkcije vozila, v nasprotju s členom 3 Direktive 2009/103/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. septembra 2009 o zavarovanju civilne odgovornosti pri uporabi motornih vozil in o izvajanju obveznosti zavarovanja takšne odgovornosti ⁽¹⁾?
2. Če je odgovor na prejšnje vprašanje nikalen, ali je razlaga, v skladu s katero se z obveznim zavarovanjem krije škoda, ki je nastala zaradi požara, ki je zajel parkirano vozilo, če požara ni mogoče povezati z predhodnim gibanjem vozila in torej ni mogoče šteti, da je povezan s potjo, v nasprotju s členom 3 Direktive 2009/103/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. septembra 2009 o zavarovanju civilne odgovornosti pri uporabi motornih vozil in o izvajanju obveznosti zavarovanja takšne odgovornosti?
3. Če je odgovor na drugo vprašanje nikalen, ali je razlaga, v skladu s katero se z obveznim zavarovanjem krije škoda, ki je nastala zaradi požara, ki je zajel parkirano vozilo, če je vozilo parkirano v zaprti zasebni garaži, v nasprotju s členom 3 Direktive 2009/103/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. septembra 2009 o zavarovanju civilne odgovornosti pri uporabi motornih vozil in o izvajanju obveznosti zavarovanja takšne odgovornosti?

⁽¹⁾ UL 2009, L 263, str. 11.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Juzgado Contencioso-Administrativo n° 8 de Madrid (Španija) 13. februarja 2018 – Domingo Sánchez Ruiz/Comunidad de Madrid (Servicio Madrileño de Salud)

(Zadeva C-103/18)

(2018/C 161/27)

Jezik postopka: španščina

Predložitveno sodišče

Juzgado Contencioso-Administrativo n° 8 de Madrid

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Domingo Sánchez Ruiz

Tožena stranka: Comunidad de Madrid (Servicio Madrileño de Salud)

Vprašanja za predhodno odločanje

PRVO VPRAŠANJE: Ali je mogoče položaj, kakršen je opisan v tej zadevi (v katerem delodajalec v javnem sektorju ne upošteva časovnih omejitev, ki jih predpis od njega zahteva, in s tem dopusti veriženje pogodb o zaposlitvi za določen čas, oziroma ohranja zaposlitev za določen čas, tako da vrsto imenovanja spremeni iz občasnega (*eventual*) v prehodno (*interino*) ali zaradi nadomeščanja (*de sustitución*)), šteti za veriženje imenovanj, ki pomeni zlorabo, in ga je zato treba obravnavati kot položaj, opisan v določbi 5 okvirnega sporazuma, ki je priložen k Direktivi 1999/70/ES ⁽¹⁾?

DRUGO VPRAŠANJE: Ali je treba določbe okvirnega sporazuma o delu za določen čas, ki je v prilogi k Direktivi 1999/70/ES, v povezavi z načelom učinkovitosti razlagati tako, da nasprotujejo nacionalnim postopkovnim pravilom, ki od delavca, zaposlenega za določen čas, zahtevajo, da izpodbija ali se pritoži (zoper vsa zaporedna imenovanja in prenehanja), saj je samo tako zaščiten z direktivo Skupnosti in lahko uveljavlja pravice, ki mu jih podeljuje pravni red Unije?

TRETJE VPRAŠANJE: Ob upoštevanju, da je v javnem sektorju in pri izvajanju osnovnih služb potreba po zapolnitvi praznih delovnih mest, nadomeščanju odsotnosti z dela zaradi bolezni, letnih dopustov (...) v bistvu „stalna“ in da je nujno opredeliti pojem „objektivni razlog“, ki bi utemeljil zaposlitev za določen čas:

- (a) Ali je treba šteti, da bi bilo v nasprotju z Direktivo 1999/70/ES (določba 5(1)(a)) in da torej ni objektivnega razloga, če delavec, zaposlen za določen čas, brez prekinitve veriži pogodbe zaradi nadomeščanja in dela vse ali skoraj vse dni v letu, na podlagi zaporednih imenovanj/pozivov, ki na popolnoma stabilni podlagi trajajo več let, pri čemer je razlog, iz katerega je bil ta delavec zaposlen, vedno izpolnjen?
- (b) Ali je treba – če se izhaja iz opisanih meril, in sicer iz obstoja nešteti imenovanj in pozivov, ki trajajo več let, in iz obstoja strukturne pomanjkljivosti, ki se izraža v odstotku zaposlitev za določen čas v zadevnem sektorju, [in/ali v] katerem se za te potrebe delavci vedno in praviloma zaposlijo za določen čas, s čimer postanejo stalnica v razvoju javne službe – šteti, da gre za stalno, ne pa za začasno potrebo, in je torej ni mogoče šteti za „objektivni razlog“ iz določbe 5 (1)(a)?
- (c) Ali pa je treba šteti, da je treba v bistvu za določitev, kakšna je dogovorjena omejitev zaposlitve za določen čas, upoštevati zgolj besedilo predpisa, ki ureja zaposlitev teh delavcev za določen čas, ko navaja, da se lahko imenujejo, če je to potrebno ali nujno ali zaradi izvajanja začasnih, občasnih ali izrednih programov; skratka, takšna zaposlitev za določen čas mora, da bi se štel, da gre za objektivni razlog, temeljiti na teh izjemnih okoliščinah, pri čemer pa tedaj, ko zaposlitev za določen čas ni več enkratna, občasna ali naključna, te okoliščine niso več izjemne in gre torej za zlorabo?

ČETRTO VPRAŠANJE: Ali je v skladu z okvirnim sporazumom, ki je priloga k Direktivi 1999/70/ES, če se za objektivni razlog za zaporedno sklepanje in podaljševanje pogodb informatikov, ki so uslužbenci, zaposleni za določen čas, šteje potreba ali nujnost ali izvajanje začasnih, občasnih ali izrednih programov, če ti uslužbenci stalno opravljajo vsakdanje naloge, ki so običajne za uslužbenca, zaposlene za nedoločen čas, ne da bi uprava, ki je delodajalec, določila zgornje omejitve teh imenovanj niti izpolnila zakonske obveznosti, da se na ta delovna mesta in za te potrebe imenujejo uradniki, niti se ne sprejme noben enakovreden ukrep, da bi se preprečila zloraba v zvezi z veriženjem delovnih razmerij, zaradi česar informatiki, ki so uslužbenci, zaposleni za določen čas, še naprej opravljajo svoje delo po obdobjih, ki je v obravnavanem primeru pomenilo 17 let neprekinjene zaposlitve?

PETO VPRAŠANJE: Ali so določbe okvirnega sporazuma o delu za določen čas, ki je v prilogi k Direktivi 1999/70/ES, in razlaga tega sporazuma, kakor jo je podalo Sodišče, skladne s sodno prakso Tribunal Supremo (vrhovno sodišče), v kateri je, ne da bi se upoštevalo več meril, določen obstoj objektivnega razloga z upoštevanjem podlage za imenovanje v sami časovni omejitvi tega imenovanja, ali v kateri je določeno, da ni mogoča primerjava s kariernim uradnikom glede na različno pravno ureditev, sistem imenovanja ali samo stalnost nalog kariernih uradnikov in začasnost nalog uslužbencev, zaposlenih za določen čas?

ŠESTO VPRAŠANJE: Ali je treba določbo 5 okvirnega sporazuma, ki je priloga k Direktivi 1999/70/ES – če nacionalno sodišče ugotovi zlorabo veriženja pogodb o zaposlitvi javnega uslužbenca, zaposlenega prehodno (*empleado público estatutario temporal interino*) pri SERMAS [Servicio Madrileño de la Salud de la Comunidad de Madrid (madridska zdravstvena služba avtonomne skupnosti Madrid)], s katerim naj bi se pokrivala stalne in strukturne potrebe, ki izhajajo iz dela uslužbencev, zaposlenih za nedoločen čas, in ker ni nobenega učinkovitega ukrepa v nacionalnem pravnem redu za sankcioniranje take zlorabe in za odpravo posledic kršitve predpisa Unije – razlagati tako, da nacionalnemu sodišču nalaga, da sprejme učinkovite in odvrtačilne ukrepe, ki zagotavljajo polni učinek okvirnega sporazuma in torej da sankcionira navedeno zlorabo ter odpravi posledice kršitve navedenega evropskega predpisa, tako da ne uporabi nacionalne določbe, ki to preprečuje?

Če bi bil odgovor pritrdilen in kot ugotavlja Sodišče Evropske unije v točki 41 sodbe z dne 14. septembra 2016, zadevi C-184/15 in C-197/15 ⁽²⁾:

Ali bi bila kot ukrep za preprečevanje in sankcioniranje zlorabe veriženja delovnih razmerij za določen čas in za odpravo posledice kršitve prava Unije v skladu s cilji Direktive 1999/70/ES sprememba javnopravnega delovnega razmerja uslužbenca, zaposlenega prehodno/občasno/zaradi nadomeščanja (*relación estatutaria temporal interina/eventual/sustituto*), v stalno javnopravno delovno razmerje bodisi kot javni uslužbenec za nedoločen čas bodisi za nedoločen čas, a ne za stalno, z enako stabilnostjo zaposlitve kot primerljivi javni uslužbenci, zaposleni za nedoločen čas?

SEDMO VPRAŠANJE: Ali je mogoče v primeru zlorabe veriženja pogodb za določen čas spremembo prehodnega delovnega razmerja v delovno razmerje za nedoločen čas oziroma za nedoločen čas, a ne za stalno, razumeti tako, da izpolnjuje cilje Direktive 1999/70/ES in okvirnega sporazuma samo, če javni uslužbenec, zaposlen za določen čas, ki ga je zloraba prizadela, uživa enake pogoje zaposlitve kot uslužbenci, zaposleni za nedoločen čas (na področju socialnega varstva, napredovanja, zapolnjevanja prostih delovnih mest, poklicnega usposabljanja, odsotnosti z dela, upravnega statusa, dopusta iz drugih razlogov, pasivnih pravic in prenehanja delovnega razmerja ter sodelovanje na javnih natečajih, razpisanih za zapolnitev prostih delovnih mest in napredovanje), v skladu z načeloma stalnosti in varnosti zaposlitve z vsemi s tem povezanimi pravicami in obveznostmi, enako kot informatiki, ki so uslužbenci, zaposleni za nedoločen čas?

OSMO VPRAŠANJE: Ali pravo Unije zahteva revizijo pravnomočnih sodb/obnovo postopka v primeru dokončnih upravnih aktov v opisanih okoliščinah, če so izpolnjeni štiri pogoji, določeni v zadevi Kühne & Heitz (C-453/00, z dne 13. januarja 2004) ⁽³⁾: 1. V španskem pravu imajo uprava in sodišča možnost obnove oziroma revizije, vendar z resnimi omejitvami, ki jo izredno otežujejo oziroma onemogočajo; 2. so sporne odločbe postale pravnomočne zaradi sodbe nacionalnega sodišča, ki je odločalo na zadnji/edini stopnji; 3. navedena sodba temelji na napačni razlagi prava Skupnosti, ki ni skladna s sodno prakso Sodišča, in je bila izdana, ne da bi bilo Sodišču v skladu s členom 234, tretji odstavek, ES predloženo vprašanje za predhodno odločanje; in 4. se je zadevna stranka obrnila na upravni organ takoj, ko se je seznanila z navedeno sodno prakso?

DEVETO VPRAŠANJE: Ali nacionalna sodišča kot evropska sodišča, ki morajo zagotavljati polni učinek prava Unije v državah članicah, lahko in morajo zahtevati ter nacionalnemu organu držav članic naložiti, da v okviru svojih pristojnosti sprejme upoštevne določbe za odpravo nacionalnih predpisov, ki niso združljivi s pravom Unije na splošno, zlasti pa z Direktivo 1999/70/ES ter njenim okvirnim sporazumom?

⁽¹⁾ Direktiva Sveta 1999/70/ES z dne 28. junija 1999 o okvirnem sporazumu o delu za določen čas, sklenjenem med ETUC, UNICE in CEE (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 5, zvezek 3, str. 368).

⁽²⁾ Sodba z dne 14. septembra 2016, v združenih zadevah Martínez Andrés in Castrejana López (C-184/15 in C-197/15, EU:C:2016:680).

⁽³⁾ Sodba z dne 13. januarja 2004, v zadevi Kühne & Heitz (C-453/00, EU:C:2004:17)

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Tribunal Supremo (Španija) 13. februarja 2018 – Asociación Española de la Industria Eléctrica (UNESA)/Administración General del Estado

(Zadeva C-105/18)

(2018/C 161/28)

Jezik postopka: španščina

Predložitveno sodišče

Tribunal Supremo